

Υπόθεση C-78/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

14 Φεβρουαρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

26 Νοεμβρίου 2019

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης:

M. B.

και

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Najvyšší súd

Slovenskej republiky

[...]

ΔΙΑΤΑΞΗ

Το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Ανώτατο Δικαστήριο της Σλοβακικής Δημοκρατίας) [...], στην ποινική διαδικασία κατά του **M.B.**, εκζητούμενου για τη διάπραξη του κακουργήματος της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως κατά το άρθρο 75 του αυστριακού ποινικού κώδικα, και σε συνεδρίαση κεκλεισμένων των θυρών που έλαβε χώρα την 16η Νοεμβρίου 2019 στην Μπρατισλάβα.

δ ι έ τ α ξ ε:

σύμφωνα με το άρθρο 318, παράγραφος 1, του Trestný poriadok (κώδικα ποινικής δικονομίας), σε συνδυασμό με το άρθρο 244, παράγραφος 4, του κώδικα ποινικής δικονομίας, **την αναστολή της διαδικασίας** στην υπόθεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε στις 15 Νοεμβρίου 2017 από την εισαγγελία του Graz (Δημοκρατία της Αυστρίας), αριθμ. πράξης [...], κατά του υπηκόου της Σλοβακικής Δημοκρατίας, M.B., και να υποβάλλει στο **Δικαστήριο της**

Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής απόφασης με αντικείμενο την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, του άρθρου 6, παράγραφος 1, του άρθρου 8, παράγραφος 1 και του άρθρου 15, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1), που τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου 2009/299/ΔΕΥ της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ, L 81, σ. 24, στο εξής: απόφαση πλαίσιο).

Σ κ ε π τ ι κ ό

(1) το Krajský súd v Trnave (περιφερειακό δικαστήριο Trnava, Σλοβακία), με διάταξη της 17ης Ιανουαρίου 2019 [παραλειπόμενα], σε συνδυασμό με τη διορθωτική διάταξη της 21ης Φεβρουαρίου 2019 η οποία εκδόθηκε με τον ίδιο αριθμό, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 1, του zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatykácom rozkaze (νόμου 154/2010 περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης) όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: νόμος περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης) αποφάσισε την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης της εισαγγελίας του Graz, (Δημοκρατία της Αυστρίας), της 15ης Νοεμβρίου 2017, [παραλειπόμενα], που εκδόθηκε κατά του M.B. για την άσκηση ποινικής δίωξης κατ' αυτού για το κακούργημα της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως κατά το άρθρο 75 του αυστριακού ποινικού κώδικα, την οποία αυτός διέπραξε ως άμεσος αυτουργός [σελ. 2 του πρωτοτύπου] σύμφωνα με το άρθρο 12, πρώτη περίπτωση, του αυστριακού ποινικού κώδικα, και η οποία φέρεται να τελέσθηκε υπό τις ακόλουθες περιστάσεις:

1) Στις 14 Ιουλίου 2001 στον δήμο S., οι M. B. και M.D., ενεργώντας με πλήρη επίγνωση και από κοινού ως άμεσοι αυτουργοί, σκότωσαν εκ προθέσεως ένα πρόσωπο που ονομαζόταν G.V. τραυματίζοντάς τον με μαχαίρι στο νωτιαίο μυελό και πυροβολώντας τον με όπλο στο κεφάλι.

2) Σε άγνωστο χρόνο πριν τις 14 Ιουλίου 2001, η L.B. ανέθεσε στους M.B. και M.D. να διαπράξουν την περιγραφόμενη στο σημείο 1 πράξη, ήτοι τους ζήτησε να σκοτώσουν τον G.V.

3) Σε άγνωστο χρόνο πριν τις 14 Ιουλίου 2001, ο I.P. συμμετείχε στη διάπραξη της περιγραφόμενης στο σημείο 1 πράξης, θέτοντας στη διάθεση των M.B. και M.D. όπλο και αυτοκίνητο, καθώς και καταστρώνοντας συγκεκριμένο σχέδιο τέλεσης της πράξης.

(2) Αμέσως μετά την έκδοση της ως άνω διάταξης, ο M.B., ως το εκζητούμενο πρόσωπο, άσκησε έφεση κατ' αυτής μέσω συνηγόρου της επιλογής του. Με τους λόγους που κατέθεσε συμπληρωματικά, ο εκκαλών υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι οι διωκτικές αρχές εξακολουθούν να ασκούν ποινική δίωξη εναντίον του στη Δημοκρατία της Αυστρίας, στο πλαίσιο της οποίας η πράξη δεν έχει περιουσιακό κίνητρο και εμπίπτει στον νομικό χαρακτηρισμό του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως κατά το άρθρο 219, παράγραφος 1, του ποινικού

κώδικα, όπως ίσχυε μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2005, και η οποία ωστόσο θα είχε παραγραφεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Αυστρίας. Η ασκηθείσα έφεση δικαιολογείται επιπλέον από το ότι συντρέχει λόγος για την υποχρεωτική απόρριψη της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο d, του νόμου περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ο οποίος συνίσταται στο ότι η ποινική δίωξη, στο πλαίσιο της οποίας ζητείται η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, έχει παύσει λόγω παραγραφής. Στο μέτρο που το δικαστήριο του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας απέρριψε τον ως άνω λόγο, διότι εκτίμησε ότι η πράξη δεν εμπίπτει στον νομικό χαρακτηρισμό της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως του άρθρου 219, παράγραφος 1, του ποινικού κώδικα, όπως ίσχυε έως την 31η Δεκεμβρίου 2005 (και της οποίας ο χρόνος παραγραφής ανέρχεται στα 10 έτη), αλλά στον νομικό χαρακτηρισμό της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως του άρθρου 219, παράγραφος 2, στοιχείο h, του ποινικού κώδικα, όπως ίσχυε έως την 31η Δεκεμβρίου 2005 (και της οποίας ο χρόνος παραγραφής ανέρχεται στα 20 έτη), στηριζόμενο στο έγγραφο της εισαγγελίας του Graz της 10ης Ιανουαρίου 2018, από το οποίο προκύπτει ότι το κίνητρο της πράξης ήταν η είσπραξη ποσού από ασφαλιστήριο συμβόλαιο ζωής κι επομένως έκρινε ότι υπάρχει περιουσιακό κίνητρο που δικαιολογεί τον εν λόγω χαρακτηρισμό της πράξης με την μακρύτερη παραγραφή, ο εκκαλών δεν συμφωνεί με τη θέση του περιφερειακού δικαστηρίου. Συναφώς, ο εκκαλών ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η περαιτέρω εξειδίκευση της πράξης πραγματοποιήθηκε από την εισαγγελική αρχή του Graz (καθόσον συμπεριέλαβε περιουσιακό κίνητρο), χωρίς όμως αυτό να επικυρωθεί από το περιφερειακό δικαστήριο Graz. Κατά τη γνώμη του εκκαλούντος, είναι απαράδεκτες οι αλλαγές στον χαρακτηρισμό της πράξης από τον εισαγγελέα χωρίς την «έγκρισή» τους και από τον δικαστή. Στηρίζεται δε συναφώς στην παραδοχή ότι αν η εθνική νομοθεσία απαιτεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εκδίδεται [σελ. 3 του πρωτοτύπου] από τον εισαγγελέα να επικυρώνεται και από το αυστριακό δικαστήριο, το ίδιο είναι κατά τη γνώμη του απαραίτητο για τη συμπλήρωση των πραγματικών περιστατικών που είναι αποφασιστικής σημασίας για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

(3) Το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Ανώτατο Δικαστήριο της Σλοβακικής Δημοκρατίας, στο εξής: Ανώτατο Δικαστήριο), βάσει της ανωτέρω εμπροθέσμως ασκηθείσας έφεσης από τον εκζητούμενο, εξέτασε τη βασιμότητα των ισχυρισμών που προβάλλονται στην υπό κρίση διαδικασία και αμφισβητούνται από τον εκκαλούντα, καθώς και την προγενέστερη διαδικασία, και κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα.

(4) Στις 15 Νοεμβρίου 2017 η εισαγγελία του Graz (Δημοκρατία της Αυστρίας) εξέδωσε [...] ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κατά του Σλοβάκου υπηκόου M.B. με σκοπό την εναντίον του άσκηση ποινικής δίωξης λόγω υπονοιών ότι διέπραξε το κακούργημα της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως του άρθρου 75 του αυστριακού ποινικού κώδικα, ως άμεσος αυτουργός, σύμφωνα με το άρθρο 12, πρώτη περίπτωση, του αυστριακού ποινικού κώδικα, και συγκεκριμένα για τον λόγο ότι στις 14 Ιουλίου 2001 στον δήμο S., οι M. B. και M.D., ενεργώντας με πλήρη επίγνωση και από κοινού ως άμεσοι αυτουργοί, σκότωσαν εκ προθέσεως ένα

πρόσωπο που ονομαζόταν G.V. τραυματίζοντάς τον με μαχαίρι στο νωτιαίο μυελό και πυροβολώντας τον με όπλο στο κεφάλι. Το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εγκρίθηκε (επικυρώθηκε) για τους αναφερόμενους σε αυτό λόγους με διάταξη του ποινικού τμήματος του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου του Graz, της 20ής Νοεμβρίου 2017.

(5) Στη συνέχεια, δυνάμει αίτησης της εισαγγελίας της ευρύτερης περιφέρειας της Τριενα της 4ης Ιανουαρίου 2018, η εισαγγελία του Graz με έγγραφο της 10ης Ιανουαρίου 2018 ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι το κίνητρο της πράξης μπορεί να αναζητηθεί στο προσοδοφόρο ασφαλιστήριο συμβόλαιο το οποίο είχε συνάψει το θύμα της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως υπέρ της L.B., θυγατέρας της τότε μόνιμης συντρόφου του L.B. Σύμφωνα με την εισαγγελία του Graz, η έρευνα αποκάλυψε ότι η L.B. έδωσε εντολή για τη διάπραξη της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως, προσλαμβάνοντας τον M.B., παλαιό φίλο της αδελφής της, καθώς και τον M.D., οι οποίοι τέλεσαν την ανθρωποκτονία εκ προθέσεως από κοινού και φέρεται να έλαβαν ως αντάλλαγμα μέρος από το ποσό του ασφαλιστηρίου συμβολαίου ζωής.

(6) Σύμφωνα με το άρθρο 3, στοιχεία d, e, g και k, του νόμου περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, για τους σκοπούς της εν λόγω διάταξης θεωρούνται ως: d) ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης -η απόφαση που εκδίδεται από δικαστική αρχή κράτους μέλους προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης προσώπου που εκζητείται στο εν λόγω κράτος μέλος από άλλο κράτος μέλος για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση στερητικού της ελευθερίας μέτρου, e) κράτος έκδοσης -το κράτος μέλος, του οποίου οι δικαστικές αρχές εξέδωσαν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, g) δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης -η δικαστική αρχή του κράτους μέλους που έχει εξουσία έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, σύμφωνα με την έννομη τάξη της, k) άλλα έγγραφα -τα έγγραφα που εκδίδονται ή ζητούνται από τη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης ή από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης κατά τη διαδικασία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, πλην του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, [σελ. 4 του πρωτοτύπου] της αίτησης για πρόσθετη συγκατάθεση, καθώς και της αίτησης για εκ νέου έκδοση ως άλλα έγγραφα δεν νοούνται οι πρόσθετες πληροφορίες οι οποίες είτε διαβιβάστηκαν είτε ζητήθηκαν από δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης ή από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος για τη συμπλήρωση των απαραίτητων στοιχείων του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 5, του νόμου περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, αν οι πληροφορίες που παρέχονται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης από τη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης δεν είναι επαρκείς για τη λήψη απόφασης για την εκτέλεσή του, ειδικότερα εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν περιλαμβάνει όλα τα απαραίτητα στοιχεία και τα αναγκαία δεδομένα για την έκδοση απόφασης, είτε αν είναι προφανές ότι εκδόθηκε από αναρμόδια για την έκδοσή του αρχή, είτε αν είναι προφανώς εσφαλμένη η νομική αξιολόγηση της πράξης ως αξιόποινης πράξης για την οποία χωρεί παράδοση ή ως πράξης μη υποκείμενης σε έλεγχο του διττού αξιοποίνου, ο εισαγγελέας απευθύνεται αμέσως στη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης για την παροχή πρόσθετων

πληροφοριών. Δύναται, επίσης, να τάξει συγκεκριμένη προθεσμία για την παροχή τους, λαμβάνοντας υπόψη την προθεσμία έκδοσης της απόφασης για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης σύμφωνα με το άρθρο 24.

Σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 4, του νόμου περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, εάν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαπιστωθεί ότι υφίσταται βάση για απόρριψη της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 1, το δικαστήριο αποφασίζει τη μη εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Εφόσον κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαπιστωθεί ότι υφίσταται η βάση απόρριψης του άρθρου 23, παράγραφος 2, το δικαστήριο δύναται να λάβει απόφαση για τη μη εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ε, του νόμου περί του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης απορρίπτεται, εφόσον η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι, κατά το σλοβακικό δίκαιο, η ποινική διαδικασία ή η στερητική της ελευθερίας ποινή προσώπου που εκζητείται έχουν παραγραφεί και η άσκηση δίωξης εμπίπτει στην αρμοδιότητα των σλοβακικών αρχών κατά το σλοβακικό δίκαιο.

Σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 1, του *Trestný zákon* (ποινικού κώδικα) [zákon č. 140/1961 (νόμος 140/1961), όπως ίσχυε έως την 1η Αυγούστου 2001, στο εξής: ποινικός κώδικας], το αξιόποινο της πράξης εξετάζεται υπό το πρίσμα της διάταξης που ισχύει κατά τη στιγμή τέλεσης της πράξης· η εξέταση υπό το πρίσμα μεταγενέστερης διάταξης επιτρέπεται μόνον εφόσον οδηγεί σε ευνοϊκότερη μεταχείριση του κατηγορουμένου.

Δυνάμει του άρθρου 18 του ποινικού κώδικα, το αξιόποινο της πράξης που τέλεσε στην αλλοδαπή Σλοβάκος υπήκοος ή άπατρις [σελ. 5 του πρωτοτύπου] που έχει μόνιμη κατοικία εντός της Δημοκρατίας της Σλοβακίας ή αλλοδαπός που έχει μόνιμη κατοικία εντός της Δημοκρατίας της Σλοβακίας κρίνεται βάσει του σλοβακικού δικαίου.

Σύμφωνα με το άρθρο 67, παράγραφος 1, στοιχεία α και β, του ποινικού κώδικα, το αξιόποινο της πράξης εξαλείφεται μετά το πέρας της προθεσμίας παραγραφής, η οποία ανέρχεται α) σε είκοσι έτη, σε περίπτωση εγκλημάτων για τα οποία ο εν λόγω νόμος προβλέπει υπό ειδικές περιστάσεις την επιβολή εξαιρετικής ποινής, β) σε δέκα έτη, εφόσον το ανώτερο όριο της στερητικής της ελευθερίας ποινής ανέρχεται τουλάχιστον σε 10 έτη.

Σύμφωνα με το άρθρο 219, παράγραφος 1, του ποινικού κώδικα, όποιος σκοτώνει με πρόσθεση άλλων, τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή από 10 έως 15 έτη.

Σύμφωνα με το άρθρο 219, παράγραφος 2, στοιχείο h, του ποινικού κώδικα, ο κατηγορούμενος τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή από δώδεκα έως δεκαπέντε έτη ή με ειδική ποινή, εφόσον τελεί την πράξη της παραγράφου 1 με

κίνητρο είτε την αποκόμιση περιουσιακού οφέλους είτε την απόκρυψη ή διευκόλυνση εκτέλεσης άλλου εγκλήματος είτε με άλλο αποδοκιμαστέο κίνητρο.

Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ε', της απόφασης-πλαisiού, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα: δ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 2· ε) περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε η αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου της τέλεσης και του βαθμού συμμετοχής του καταζητούμενου στην αξιόποινη πράξη.

Σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαisiού, εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο **[σελ. 6 του πρωτοτύπου]** να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17. Σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 3, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.

Με την απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (εισαγγελίες Lübeck και Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απεφάνθη ότι ο όρος «δικαστική αρχή έκδοσης», κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2002/584, έχει την έννοια ότι δεν περιλαμβάνει τις εισαγγελίες κράτους μέλους οι οποίες είναι εκτεθειμένες στον κίνδυνο να υπόκεινται, άμεσα ή έμμεσα, σε εντολές ή οδηγίες σε συγκεκριμένη υπόθεση εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, όπως εκ μέρους του Υπουργού Δικαιοσύνης, στο πλαίσιο λήψεως αποφάσεως σχετικής με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

Με την απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2019, NJ, C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απεφάνθη ότι ο όρος «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης» του άρθρου 1, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι εμπίπτουν σε αυτόν τα ευρωπαϊκά εντάλματα

σύλληψης που εκδίδονται από τις εισαγγελικές αρχές κράτους μέλους, παρ' όλων ότων οι εισαγγελικές αυτές αρχές είναι εκτιθέμενες στον κίνδυνο να λάβουν, άμεσα ή έμμεσα, εντολές ή οδηγίες σε συγκεκριμένη υπόθεση εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, όπως είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, στο πλαίσιο της έκδοσης των εν λόγω ενταλμάτων σύλληψης, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω εντάλματα σύλληψης υπόκεινται, υποχρεωτικώς, προκειμένου να είναι δυνατή η διαβίβασή τους από τις εν λόγω εισαγγελικές αρχές, σε επικύρωση από δικαστήριο το οποίο ελέγχει κατά τρόπο αντικειμενικό και ανεξάρτητο, έχοντας πρόσβαση στο σύνολο της ποινικής δικογραφίας στην οποία περιλαμβάνονται οι τυχόν εντολές ή οδηγίες στη συγκεκριμένη υπόθεση εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, τις προϋποθέσεις εκδόσεως καθώς και την αναλογικότητα αυτών των ίδιων των ενταλμάτων σύλληψης, εκδίδοντας ως εκ τούτου μια αυτοτελή απόφαση η οποία προσδίδει σε αυτά την οριστική τους μορφή.

(8) Αναφορικά με τα ανωτέρω, το Ανώτατο Δικαστήριο δεν έχει καμία αμφιβολία ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε κατά του εκκαλούντος από την εισαγγελία του Graz και έπειτα επικυρώθηκε από το ποινικό τμήμα του περιφερειακού δικαστηρίου του Graz αποτελεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της απόφασης-πλασιού. Ωστόσο, με βάση την περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες φέρεται να έχει διαπραχθεί το έγκλημα για το οποίο εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κατά του εκκαλούντος, όπως παρατίθενται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που επικυρώθηκε από το δικαστήριο, η ποινική δίωξη του εκζητούμενου προσώπου έχει παραγραφεί κατά το δίκαιο της Σλοβακικής Δημοκρατίας. Συναφώς, το δικαστήριο του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας κατέληξε στο αντίθετο συμπέρασμα αποκλειστικά και μόνο βάσει πρόσθετων πληροφοριών που παρασχέθηκαν από την εισαγγελία του Graz, χωρίς την επικύρωσή τους από το αρμόδιο δικαστήριο, και οι οποίες συμπληρώνουν ουσιωδώς την περιγραφή της πράξης, υπό την έννοια ότι ο εκζητούμενος διέπραξε ανθρωποκτονία με σκοπό **[σελ. 7 του πρωτοτύπου]** το περιουσιακό όφελος. Λαμβανομένου υπόψη ότι οι αυστριακές εισαγγελικές αρχές δεν πληρούν την απαίτηση αντικειμενικότητας και ανεξαρτησίας κατά την έκδοση απόφασης για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Οκτωβρίου 2019, NJ, C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, σκέψη 40), αποτελεί κατά γνώμη του Ανώτατου Δικαστηρίου θεμελιώδες ζήτημα, το οποίο έθεσε και ο εκκαλών της εν λόγω διαδικασίας, το κατά πόσον οι πρόσθετες πληροφορίες που διαβίβασε η αυστριακή εισαγγελική αρχή πρέπει και αυτές να επικυρωθούν από αυστριακό δικαστήριο, δεδομένου ότι, για τους σκοπούς της απόφασης της δικαστικής αρχής εκτέλεσης του εντάλματος, οι πληροφορίες αυτές συμπληρώνουν ουσιωδώς και μπορεί ενδεχομένως να τροποποιήσουν το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που επικυρώθηκε από δικαστήριο.

(9) Υπό το πρίσμα των παραπάνω σκέψεων, το Ανώτατο Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η επίλυση της υπό κρίση υπόθεσης απαιτεί ερμηνεία του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει ενώπιον του Δικαστηρίου το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχουν οι απαιτήσεις του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2002/584, τις οποίες πρέπει να πληροί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ως δικαστική απόφαση, την έννοια ότι εφαρμόζονται και στις συμπληρωματικές πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ίδιας απόφασης-πλαisiού, εφόσον, για τους σκοπούς της απόφασης της δικαστικής αρχής εκτέλεσης του εντάλματος, οι πληροφορίες αυτές συμπληρώνουν ουσιωδώς ή τροποποιούν το περιεχόμενο του αρχικώς εκδοθέντος ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης;

[...] [ενημέρωση περί της δυνατότητας άσκησης ενδίκων μέσων]

Μπρατισλάβα, 26 Νοεμβρίου 2019

[...]

[υπογραφές]